

CASALE IL SOGNO

HOE EEN DROOM WERKELIJKHEID WERD

De zon raakt nog net de Umbrische heuveltoppen als we onze auto uitstappen op de kleine parkeerplaats van Casale il Sogno. Dit landhuis, dat net ten noorden van Pietralunga ligt, wordt gerund door de Nederlandse familie Reins. Henry en Wendy hebben hier, samen met hun drie blonde dochters, hun eigen droom gerealiseerd, een droom die ze graag delen met hun gasten. *De Smaak van Italië* mocht een lang weekend deel uitmaken van deze droom, die begint met een schitterende zonsondergang.

Tekst: Saakia Balmaekers | Fotografie: Chantal Ariëns

Lelijk bankje met mooi uitzicht

Nadat we op de parkeerplaats al hartelijk zijn verwelkomd door een van de vaste gasten, worden we op het terrein zelf welkom geheten door Henry. Zodra hij vertelt dat er even verderop 'een heel lelijk bankje' staat, dat juist nu, als de zon achter de heuvels verdwijnt, een prachtig uitzicht biedt, gunnen we onszelf geen tijd om uit te pakken. Dat uitzicht willen we zien, en net voor de zon achter de heuvelruggen verdwijnt, nemen we plaats op het bankje. Wendy: 'Op dit bankje zijn heel wat dromen bedacht en plannen gesmeed. Als het in het hoogseizoen heel druk is, wandelen we hier aan het einde van de dag nog even heen. Alleen maar kijken naar die heuvels, en de zon daar langzaam achter zien verdwijnen, dat werkt zo ontspannend!' Hier kunnen Henry en Wendy ook even samen zijn, om de dag door te nemen of om nieuwe dromen te bedenken, of nieuwe plannen voor een volgend seizoen. Plannen die in de winter moeten worden uitgevoerd en waar Henry en Wendy grotendeels zelf aan werken, zoals ze van begin af aan hebben gedaan. Henry: 'Toen we op zoek waren naar een huis in Umbrië wilden we vooral een huis dat niet meer helemaal verbouwd hoefde te worden. We wilden niet alleen het grootste deel zelf kunnen doen, maar vooral ook binnen een paar maanden de eerste gasten kunnen verwelkomen.' Dat lukte, want boven op een heuvel, iets ten noorden van het stadje Pietralunga, vonden Henry en Wendy een enorm landhuis. Het huis was tot dan toe in gebruik geweest als een *agriturismo* waar vooral veel yogavakanties werden gehouden.

'De zon langzaam achter de heuvels zien verdwijnen, dat werkt zo ontspannend!'

Van de Italiaanse eigenaren mochten ze alles overnemen, maar dat paste niet in de droom. Wendy: 'Het huis zelf was prachtig, maar de inboedel was zo ontzettend vies! Langzamerhand wisten we echter elke ruimte om te toveren in een appartement zoals we dat voor ogen hadden, elk met een eigen sfeer.' Dankzij de oorspronkelijke structuur zijn ook grotere gezelschappen nog steeds welkom; het landhuis is zo ingedeeld dat de appartementen indien gewenst aan elkaar gekoppeld kunnen worden. Mede dankzij Henry's kennis van de Italiaanse taal en de gedegen voorbereiding, kan Casale il Sogno in april 2007, een half jaar na de aankoop, de eerste gasten verwelkomen. Nog eens zes jaar later is het terrein uitgebreid met twee luxe safaritenten en een aantal vrije kampeerplaatsen.

Zien, eten & beleven

VOLGENS HENRY & WENDY

Zien

Umbrië kent ontelbaar veel prachtige dorpjes en stadjes. Ga vanuit Casale il Sogno zeker een middagje naar Gubbio en bewonder het uitzicht vanaf het Palazzo Ducale. Ook Montone, dat wel het mooiste dorpje van Italië wordt genoemd, is een aanrader.

Eten

Bij Locanda Dei Fiorucci, in het oudste *palazzo* van Pietralunga, wordt de pizza L'Umbria geserveerd, die tijdens het Italiaanse Pizzakampioenschap in 2010 de eerste prijs in de wacht wist te slepen. De pizza is belegd met de beste smaken van Umbrië, zoals truffel, *radicchio* en *speck*.

Beleven

Elk dorp en elk stadje heeft zijn eigen middeleeuws feest, met tal van activiteiten en lekkernijen om te proeven. Bezoek bijvoorbeeld de Settimana di Palio in Pietralunga of het Festa dei Ceri in Gubbio.

De buurvrouw vertelt ons vanaf het balkon dat ze net tomaten heeft ingemaakt en dat haar man bezig is vijgen te plukken.

Casa La Valle

In de tussentijd zijn ook Wendy's ouders vier kilometer verderop komen wonen. Wendy: 'Ik ben enig kind, en mijn ouders vonden mijn vertrek naar Italië natuurlijk wel moeilijk. Ook omdat ze hun twee kleindochters zo moesten missen.' Gelukkig waren Wendy's ouders in de gelegenheid om vaak te komen logeren, maar in 2008 stuitten ze op een prachtig vakantiehuis in een piepkleine gemeenschap. Casa La Valle, zoals het huis heet, vormt inmiddels hun uitvalsbasis als ze in het voor- en naseizoen een paar weekjes in Italië zijn. Tussendoor verhuren ze het, zodat ook anderen kunnen genieten van het heerlijke zwembad, het zonnige terras en vooral het uitzicht op de omringende heuvels.

Aangezien Wendy's ouders er tijdens ons bezoek ook zijn, laten ze ons Casa La Valle graag even zien. Wanneer we voor vertrek eerst nog even een cappuccino drinken op het zonnige terras van Casale il Sogno, vertelt Lotte, de achtjarige dochter van Henry en Wendy, over het huis van haar opa en oma, waar ze zo af en toe graag gaat logeren. Als Lotte de naam van het huis prachtig op zijn Italiaans uitspreekt, worden onze verwachtingen nog hoger. We gaan gauw op pad en worden nog voor we goed en wel uit de auto zijn gestapt, verwelkomd door de Italiaanse burens op leeftijd, die het wel en wee rondom het huis goed in de gaten houden. De buurvrouw vertelt ons vanaf het balkon dat ze net een hele lading tomaten heeft ingemaakt en dat haar man bezig is vijgen te plukken, die we uiteraard moeten proeven. Ook drukt ze ons op het hart om even een kijkje te nemen in het kleine familiekapelletje aan de overzijde van de straat.

Henry: 'Ik dacht: ik kan het beter proberen, dan voor altijd blijven dromen.'

Daarna wacht dan toch echt Casa La Valle, dat prachtig in oude staat is hersteld. De hele onderzijde is van natuursteen, die tijdens de renovatie achter de gestuukte muren bleek te zitten. De Siciliaanse aannemer herstelde het huis in de natuurlijke staat, met oog voor detail en aandacht voor comfort. Hij komt regelmatig nog een kop koffie drinken, laatst zelfs met zijn zoon – om te laten zien wat hij allemaal had gemaakt. Wendy's moeder wijst trots op alle details. 'Maar het belangrijkste is: nu kunnen we echt van de dagelijkse dingen van onze dochter en haar gezin genieten. Laatst nog, toen Sanne en Lotte, de twee oudsten, een weekend kwamen logeren. Ze wilden graag een keer zwemmen bij het licht van de maan, en waar kan dat beter dan in ons zwembad, met zover het oog reikt alleen maar heuvels om je heen?'

Ook Wendy is blij dat haar ouders nu regelmatig langere tijd dichtbij zijn. Het is niet niks, zo'n emigratie, zeker als je de droom van je partner een kans wil geven. Want hoewel Wendy inmiddels helemaal ingeburgerd is in Pietralunga, was het in eerste instantie vooral Henry's droom om naar Italië te verhuizen.

Gedegen voorbereiding

Wendy was pas twee keer eerder in Italië geweest toen ze Henry leerde kennen. Ze was toen echter nog zo jong, dat ze zich daar niet veel meer van herinnert. Henry had na een studie in Bologna en een baan in Milaan het gevoel dat hij nog niet klaar was in Italië. Hij wilde graag terug.

Henry: 'Ik dacht: ik kan het beter proberen dan voor altijd blijven dromen. Uiteraard hebben we samen besloten om de grote stap te zetten. We hebben onze emigratie ook goed voorbereid. We hebben een gedetailleerd bedrijfsplan gemaakt en alles goed doorgerekend. Zo wisten we precies hoe groot ons nieuwe huis moest zijn om ervan te kunnen leven. We hebben ons plan ook hier in Italië ingediend om subsidie te krijgen – en dat is gelukt, iets dat heel zeldzaam is, zeker voor niet-Italianen.'

Wendy: 'Het was een grote stap, want we hadden ons leven in Nederland goed voor elkaar: allebei een goede baan, twee auto's, een mooi huis, twee mooie kinderen. Maar toch bleef Italië trekken. En ook al is het hier ook niet alleen maar rozengeur en maneschijn, we zijn wel veel meer samen dan in Nederland. Daar genieten we elke dag opnieuw van.'

De twee oudste dochters, Sanne en Lotte, waren vier en twee jaar oud toen ze verhuisden. In Italië gingen ze direct naar een Italiaanse school, waar ze allebei al snel hun draai vonden en waar ze het Italiaans in een rap tempo oppikten. Inmiddels zijn beide kinderen, net als hun tweejarige zusje Lara, die hier werd geboren, volledig tweetalig. Wendy: 'Tijdens het eerste schoolreisje ontdekte ik dat ik mijn oudste dochter niet kon verstaan terwijl ze met vriendinnetjes praatte, zo rap ging het al. Ook ging Sanne al heel snel in het Italiaans dromen. Ik weet nog goed hoe we dan vertederd aan haar bedje stonden te luisteren naar wat ze allemaal zei.'

Zo werd Henry's droom een gezamenlijke droom, waar ze alle vijf nog dagelijks van genieten. Zeker op maandag- en donderdagavond, als er een gezamenlijk diner wordt georganiseerd waarbij gekookt wordt door een Italiaanse kokkin uit het dorp, Simonetta, en waarbij Henry en Wendy de gasten bedienen. Het is een vrolijk samenzijn, waarbij de kinderen tussen de gangen door heerlijk kunnen spelen, en de gasten tijd genoeg hebben voor een uitgebreide kennismaking. Er worden volop tips uitgewisseld voor dagtrips en uiteraard worden Henry en Wendy onderworpen aan een vragenvuur over hun leven hier, hun plannen, hun dromen. Als iedereen na de limoncello zijn slaapplek heeft opgezocht en we nog even natafelen met Henry en Wendy, kunnen we Henry's eerdere opmerking alleen maar beamen. Je kunt je dromen beter proberen te realiseren dan voor altijd te blijven dromen...

Alvast even wegdromen

Wendy en Henry hebben lang nagedacht over de naam van het huis, Casale il Sogno. Wie er eenmaal is geweest, kan alleen maar beamen dat dit landhuis inderdaad een droom is. Op de website www.casaleilsogno.nl kun je alvast even wegdromen. De safaritenten op het terrein worden verhuurd door GreenCamp (www.greencamp.nl). Wil je liever een privéhuis huren, neem dan een kijkje op de website van Casa La Valle, het huis van Wendy's ouders (www.casalavalle.nl).

'Sanne ging al heel snel in het Italiaans dromen. Dan stonden wij vertederd aan haar bedje te luisteren naar wat ze allemaal zei.'